

Sygn. akt V GC 449/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

15 listopada 2016r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu V Wydział Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Anna Dobosz

Protokolant st. sekr. sąd. Beata Świąś

po rozpoznaniu 15 listopada 2016r. w N.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T.

przeciwko M. H.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej M. H. na rzecz powoda (...) Spółki

z ograniczoną odpowiedzialnością kwotę 41 080,33 zł (czterdzieści jeden tysięcy osiemdziesiąt złotych 33/100), w tym kwoty:

1) 9 760,00 zł (dziewięć tysięcy siedemset sześćdziesiąt złotych) z odsetkami ustawowymi od 15 grudnia 2008r. do 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

2) 7 436,75 zł (siedem tysięcy czterysta trzydzieści sześć złotych 75/100) z odsetkami ustawowymi od 15 grudnia 2008r. do 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

3) 3 098,80 zł (trzy tysiące dziewięćdziesiąt osiem złotych 80/100) z odsetkami ustawowymi od 29 grudnia 2008r. do 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

4) 8 384,70 zł (osiem tysięcy trzysta osiemdziesiąt cztery złote 70/100) z odsetkami ustawowymi od 08 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

5) 6 197,60 zł (sześć tysięcy sto dziewięćdziesiąt siedem złotych 60/100) z odsetkami ustawowymi od 12 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

6) 3 172,00 zł (trzy tysiące sto siedemdziesiąt dwa złote) z odsetkami ustawowymi od 29 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

7) 3 030,48 zł (trzy tysiące trzydzieści złotych 48/100) z odsetkami ustawowymi od 27 marca 2009r. do 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie odnośnie kwoty 573,40 zł (pięćset siedemdziesiąt trzy złote 40/100);

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 4 500,00 zł (cztery tysiące pięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Anna Dobosz

Sygn. akt V GC 449/16

1. odnotować wyrok,
2. kal. 21 dni,

15 listopada 2016r. SSR Anna Dobosz

Sygn. akt V G C 449/16

UZASADNIENIE

wyroku z 15 listopada 2016r.

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. w pozwie nadanym w urzędzie pocztowym 14 grudnia 2010r. skierowanym przeciwko M. H. domagał się zasądzenia kwoty 41.653,73 zł z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot szczegółowo wyliczonych w pozwie do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu, tj. wpisu i kosztów zastępstwa prawnego.

Uzasadniał, że strony łączyły stałe stosunki handlowe od 2007r., w ramach których powód występował jako sprzedawca, a pozwana jako nabywca toreb wielorazowego użytku, które następnie pozwana odsprzedawała swoim klientom. Współpraca rozwijała się poprawnie aż do okresu zimowego 2008 roku. Od tego czasu pozwana zaprzestała regulowania zobowiązań wobec powoda.

(pozew – k. 1-2,

koperta – k. 23).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 01 lutego 2011 roku sąd uwzględnił żądanie pozwu w całości.

(nakaz – k. 33).

Sąd skutecznie doręczył pozwanej nakaz zapłaty 5 lipca 2016 roku.

Pozwana M. H. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, domagała się oddalenia powództwa i zasądzenia od powoda kosztów procesu.

Pozwana zaprzeczyła, aby zawierała z powodem umowy, na mocy których miałyby dokonać zakupu towaru wskazanego w fakturach VAT załączonych do pozwu. Zaprzeczyła, aby towar został jej kiedykolwiek wydany. Powód dołączył do pozwu jedynie faktury VAT, a same faktury nie stanowią dowodu, że doszło między stronami do zawarcia umowy. Pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia odnośnie kwoty 9.760,00 zł wynikającej z faktury VAT numer (...), oraz kwoty 7.436,75 zł wynikającej z faktury VAT nr (...). Wskazała, że termin płatności wynikający z tych faktur przypadał na 14 grudnia 2008 roku, a pozew złożony został przez powoda 17 grudnia 2010 roku, a więc po upływie dwuletniego okresu przedawnienia roszczenia wynikającego z art. 554 kc.

(sprzeciw – k. 74-75).

Na rozprawie 15 listopada 2016 roku cofnął pozew odnośnie kwoty 573,40 zł, wskazując, że o taką kwotę faktura VAT numer (...) została skorygowana.

(oświadczenie do protokołu rozprawy – k. 95).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. sprzedawał pozwanej M. H. torby wielokrotnego użytku. Strony współpracowały od listopada 2007 roku.

(d. zestawienie płatności rozliczonych – k. 6-7,

zeznania świadka D. Ż. – k. 96,

zeznania pozwanej – k. 96).

Począwszy od faktury VAT numer (...) pozwana przestała płacić należności do powoda.

(d. zestawienie płatności nie rozliczonych – k. 8).

Z tytułu sprzedaży powód wystawiał pozwanej faktury VAT.

Były to faktury:

(...) na kwotę 7.436,75 zł z terminem zapłaty na 14 grudnia 2008r.

(...) na kwotę 3.672,20 zł z terminem zapłaty na 28 grudnia 2008r.

(...) na kwotę 761,48 zł z terminem zapłaty na 07 stycznia 2009r.

(...) na kwotę 7.623,22 zł z terminem zapłaty na 07 stycznia 2009r.

(...) na kwotę 6.197,60 zł z terminem zapłaty na 11 stycznia 2009r.

(...) na kwotę 3.172,00 zł z terminem zapłaty na 28 stycznia 2009r.

(...) na kwotę 3.0030,48 zł z terminem zapłaty na 26 marca 2009r.

(d. faktury – k. 10 - 17).

Do faktury VAT nr (...) powód wystawił fakturę korygującą numer (...) z 08 grudnia 2008r. na kwotę 573,40 zł. Fakturę tę podpisała pozwana i przybiła tam pieczęć firmową.

(d. faktura – k. 87).

Powód dostarczał pozwanej towar przez firmy kurierskie. Towar objęty fakturą VAT numer (...) odebrany został od powoda w celu doręczenia pozwanej 14 listopada 2008 roku przez firmę kurierską (...).

(d. zeznania świadka jw.,

odnośnie sposobu dostawy towaru - zeznania pozwanej – k. 96,

zestawienie usług wraz z dokumentem wydania paczek – k. 89-90).

07 czerwca 2010 roku powód wysłał do pozwanej listem poleconym wezwanie do zapłaty wszystkich nieuiszczonych należności.

(d. wezwanie wraz z dowodem nadania – k. 30-31).

Ustalając stan faktyczny sprawy, sąd oparł się na dokumentach w postaci faktur, zestawieniu wierzytelności powoda zapłaconych i niezapłaconych przez pozwaną, dowodów nadania towaru kurierowi, zeznaniach świadka i częściowo zeznaniach pozwanej.

Art. 231 kpc stanowi, że sąd może uznać za ustalone fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, jeżeli wniosek taki można wyprowadzić z innych ustalonych faktów (domniemanie faktyczne).

Stosując powyższą zasadę sąd przyjął, że powód wykazał, iż w 2008 roku zawierał z pozwaną umowy sprzedaży i dostarczał jej towar, za który pozwana nie zapłaciła. Okoliczności te wynikają ze złożonych faktur, faktury korygującej zaopatrzonej w pieczęć i własnoręczny podpis pozwanej, dowodów wydania towaru firmie kurierskiej „siódemka”, zeznań świadka i częściowo zeznań pozwanej (w zakresie wyżej wskazanym).

Dokument wystawiony przez kuriera w którym podany jest numer faktury (...) i data odbioru towaru od sprzedawcy przez Kuriera, tj. 14 listopada 2014r., zbieżny jest czasowo z datą wystawienia powołanej faktury VAT numer (...), która wystawiona została w tym samym dniu.

Powodem korekty faktury VAT numer (...) z 28 listopada 2008r. było obniżenie ceny towaru z kwoty jednostkowej 3,01 zł do 2.54 zł (netto) za sztukę. Na kolejnej fakturze VAT numer (...) z 12 grudnia 2008 roku powód wpisał taki sam towar, tj. „torba GB z nadrukiem granatowa” i zastosował analogiczną cenę netto jak poprzednio po korekcie, tj. 2,54 zł netto za sztukę.

Pozwana w swoich zeznaniach przyznała, że kupowała towar od powoda, twierdziła jednak, że nie pamięta kiedy i dlaczego współpraca stron została zakończona. Zaprzeczyła, aby dostawała od powoda towar i faktury, a więc nie miała za co płacić. Sąd w tej części zeznania pozwanej ocenił jako niewiarygodne, albowiem do drugiej z faktur objętej żądaniem pozwu, (...) z 14 listopada 2008r., pozwana podpisała fakturę korygującą z 8 grudnia 2008 roku, co zdaniem sądu potwierdza, że pozwana towar od powoda otrzymywała. Wskazuje to więc na fakt przeciwny od twierzonego przez pozwaną, a mianowicie, że pozwana zaakceptowała fakturę korygującą do jednej z faktur objętych żądaniem pozwu. Czyli logiczne jest, że musiała otrzymać fakturę wyjściową wraz z towarem. Nie przyjmowała by bowiem faktury korygującej.

Pozwana zasłaniała się niepamięcią, nie potrafiła wskazać okoliczności zakończenia własnej działalności gospodarczej. Twierdziła, że upłynął okres archiwizacji jej dokumentacji księgowej za okres objęty żądaniem pozwu, twierdziła że dokumentacja została zniszczona, lecz nie potrafiła powiedzieć, w jaki sposób. Nie potrafiła stanowczo oświadczyć, czy zamykając działalność gospodarczą posiadała jakieś nieuregulowane zobowiązania wobec innych kontrahentów, ZUS lub US.

Zauważyć należy, że zamknięcie działalności gospodarczej to najczęściej bardzo ważne zdarzenie w życiu przedsiębiorcy i okoliczności będące przyczyną takiej decyzji, oraz skutki likwidacji działalności, (zwłaszcza jeśli wiążą się z koniecznością uiszczania należności publicznoprawnych lub zaległości wobec kontrahentów) - pozostają w pamięci przedsiębiorcy na bardzo długo, a skutki z tym związane odczuwalne są przez wiele lat.

W ocenie sądu powyższe okoliczności wskazują w sposób wystarczający na fakt stałej współpracy stron, dostarczenie towarów przez powoda do pozwanej oraz brak przez nią zapłaty.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało uwzględnić w całości.

Zgodnie z zasadą kontradyktoryjności, wyrażoną m.in. w art. 6 kc i 232 kpc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Rzeczą powoda było wykazanie przed sądem, że strony łączyła współpraca handlowa, że sprzedawał pozwanej towary, za które pozwana nie zapłaciła.

Powód wszystkie okoliczności wykazał w sposób wystarczający, co szczegółowo sąd omówił w drugiej części uzasadnienia.

Wykazał bowiem że co najmniej od 2007r. strony ze sobą współpracowały, że powód dostarczał pozwanej towar za który przez pierwszy rok płaciła, że do jednej z faktur za które pozwana nie zapłaciła, wystawił fakturę korygującą potwierdzoną przez pozwaną. Wykazał także, że dostarczał towar pozwanej za pośrednictwem firmy kurierskiej.

W świetle stanowiska zawartego w sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana, aby uwolnić się od odpowiedzialności powinna był udowodnić, że przedmiotowych umów nie zawierała, że nie otrzymała towaru wymienionego na fakturach, że nie ujmowała faktur we własnej dokumentacji księgowej.

W ocenie sądu pozwana nie potrafiła logicznie podważyć twierdzeń powoda odnośnie tego, że został jej dostarczony towar objęty przedmiotowymi fakturami, w większości zaślaniała się niepamięcią i powoływała na upływ czasu. Potwierdziła stanowisko powoda o tym, że towar dostarczany był jej przez kuriera. Jako niewiarygodne ocenił sąd zeznania pozwanej w tej części gdzie twierdziła, że nie dostawała towaru, a więc nie miała za co płacić. Twierdzenie to było w sposób oczywisty sprzeczne z wykazaniem przez powoda, że do drugiej z niezapłaconych faktur dochodzonych obecnym pozwem, (a trzeciej faktury w ogóle nie zapłaconej przez pozwaną - vide zestawienie z k. 8 akt), pozwana potwierdziła odbiór faktury korygującej. Wskazuje to więc na fakt, że otrzymała fakturę VAT numer (...) i skutkuje brakiem wiary dla twierdzeń pozwanej odnośnie tego, że strony nie zawierały umów sprzedaży, dokumentowanych fakturami wystawionymi przez powoda.

Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda odsetki ustawowe naliczane od dochodzonych kwot, od dnia następnego po upływie terminu wyznaczonego do zapłaty, wskazanego na fakturach. Orzeczenie w tym zakresie sąd oparł na art. 481 § 1 kc zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wymagalność wierzytelności głównej stanowi kryterium żądania odsetek za opóźnienie (należne za okres rozpoczynający się po terminie wymagalności należności głównej). Art. 476 kc stanowi, że dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela.

Zestawienia płatności rozliczonych (k. 6-7) w połączeniu z analizą faktur VAT dołączonych do pozwu wskazują, że strony ustalały każdorazowo termin zapłaty wynikający z faktur. W sytuacji braku zapłaty w terminach umówionych przez strony pozwana będąca w zwłoce, zobowiązana jest obecnie do zapłaty należności głównych wraz z odsetkami ustawowymi, których wysokość ustalona została z uwzględnieniem brzmienia art. 481 kc (ze zmianą od 01.01.2016r.).

Odnośnie zarzutu przedawnienia sąd wskazuje, że był on niezasadny albowiem powód nadał pozew w urzędzie pocztowym 14 grudnia 2010 roku, a więc w ostatnim dniu dwuletniego terminu nie przedawnionego (art. 554 kc). Co prawda pozew do sądu wpłynął 17 grudnia 2010 roku, ale za datę wpływu należało przyjąć datę nadania przesyłki w urzędzie pocztowym.

Ostatecznie sąd zasądził na rzecz powoda od pozwanej całą należność objętą żądaniem pozwu wraz z ustawowymi odsetkami określonymi przez powoda, umorzył sąd postępowanie odnośnie żądania zapłaty kwoty 573,40 zł, co do której powód cofnął pozew za zgodą pozwanej, oraz zasądził od pozwanej na rzecz powoda zwrot kosztów procesu to jest wpis 2.083,00 zł, obliczony jako 5 % od podanej wartości przedmiotu sporu oraz kwotę 2.417,00 zł tytułem minimalnej stawki wynagrodzenia fachowego pełnomocnika powoda.

SSR Anna Dobosz

Z:

1/ odnotować uzasadnienie,

2/ odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanej,

3/ kal. 14 dni.

22.11.2016r.

SSR Anna Dobosz